

64. Skräddarens Visa

1. När jag hem skulle gå,
si, då träffa' jag på
lilla snärtan med en flaska vatten
Och hon trippa på tå
och jag talade så,
se'n jag först artigt lyft på hatten:

2. »Känns ej flaskan för tung
för er, som är så ung?
Får jag lov att bära'n ett stycke?»
Och hon svarade lugn,
liksom en kakelugn:
»Vill ni ta' den, så tackar jag mycke!»

3. Först så tysta vi gick,
tills kurage att jag fick
och mig dristade till att förklara,
att, mitt namn, det är Stick
Då hon gav mig en blick,
som mig ingav nytt mod att fortfara:

4. »Vill ni älska mig, säj?
Svara ja eller nej!»
(Och så bjöd jag na' på karameller)
Ni blir lycklig och säll:
Jag är utlärd gesäll,
kan bli mästare, ifall det gäller"

5. Först så stod hon och teg
och på sned på mig bleg:
(Hon, blev stum utav bara förvåning)
svarte ja se'n och neg
Och när jag gick min väg,
Fick jag pussen - och den smakte honing